

25. ↑

Victor Vasarely

"AXO-3", 1968

Cena wylicytowana: 680 000 zł

akryl/plótno, 161,3 x 161,3 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'AXO-3 1968 Vasarely'

Podatki i opłaty

- Do kwoty wylicytowanej doliczana jest opłata aukcyjna. Stanowi ona część końcowej ceny obiektu i wynosi 18%. - Do kwoty wylicytowanej doliczona zostanie opłata z tytułu "droit de suite". Dla ceny wylicytowanej o równowartości do 50 000 EUR stawka opłaty wynosi 5%. Opłata ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez NBP w dniu poprzedzającym dzień aukcji.

Esej

„Sztuka musi stać się hojna i całkowicie upowszechniona. Sztuka musi być szczerze współczesna. Od tego momentu, nowe technologie są po to, by niezwłocznie rozpowszechnić sztukę ludziom”. Victor Vasarely

Obrazy powstające końcem lat 60. pełne były wibrujących barw, stając się opozycją do realizacji czarno-białych, którymi artysta zajmował się w latach wcześniejszych. Od 1960 Vasarely definiował swoją sztukę jako „folklor planetarny”. Jego zdaniem, każda stworzona przez niego „jednostka plastyczna” odpowiadała strukturze wszechświata. Ponadto tytuły obrazów ewokowały quasi-naukowy wydźwięk. Artysta tworzył nowe słowa, łącząc francuskie wyrazy z węgierskimi. W rezultacie geometryczne składniki sztuki Vasarely’ego, poprzez znaczny rygor układu, bogatą tonację barwną oraz iluzjonistyczne efekty stwarzają pozór ruchu i migotania powierzchni malarskiej. W zaprezentowanym obrazie Vasarely posłużył się wariantami koloru niebieskiego – głęboki granat zestawił z jasnym błękitem, a komponenty pracy w postaci kwadratów i prostokątów oddzielił czarno-szarym konturem. Warto wspomnieć, że koniec lat 60. to okres licznych sukcesów artystycznych Vasarely’ego. Był to czas, gdy węgiersko-francuski modernista stał się artystą globalnym, chwalonym przez krytyków, podziwianym przez widzów, zapraszany do współpracy przez najważniejsze instytucje. W 1965 została otwarta kultowa już wystawa „The Responsive Eye” w MoM-ie, gdzie wśród 120 prac można było podziwiać również realizacje malarza. William C. Seitz, kurator wydarzenia, wybrał artystów, którzy badali w tamtym okresie sposoby oddziaływania światła, koloru oraz wzoru na oko ludzkie. Niedługo potem, bo w 1970, artysta stworzył swoje pierwsze muzeum, gdzie we francuskim Gordes, na ścianach renesansowego pałacu, pokazał około 500 prac swojego autorstwa. Ukoronowaniem jego sławy było otwarcie muzeum w Aix-en-Provence, a następnie w rodzinnym Peczu. Prace artysty nie przez przypadek znalazły się na wspomnianej wystawie w Nowym Jorku. Victor Vasarely był niekwestionowanym twórcą ruchu op-art, sztuki bazującej na zdezorientowaniu, zaskoczeniu ludzkiego oka. Kierunek ten jest często utożsamiany ze sztuką wizualnych trików, która nie ma na celu wzbudzać głębszych refleksji. Jednak można go porównać do dziedziny nauki zajmującej się badaniem aparatu widzenia. Vasarely, jako jeden z pierwszych artystów poszukujących i badających mechanizm widzenia w sztukach plastycznych, fascynował się teorią percepcji, jaką sformułowali twórcy Gestaltu. Swoje teorie opierał na czysto plastycznych eksperymentach, badając relację formy i barwy. Jego wczesne prace to przede wszystkim analiza związków, jakie pojawiają się między pojedynczymi motywami w obrazie a jego całością będącą czymś więcej niż sumą poszczególnych elementów. Z początku posługiwał się ograniczoną paletą mocnych kontrastów, np. koloru białego i czarnego oraz konkretnych figur, ponadto określona paleta barw służyła do zwielokrotnienia zaledwie jednej figury, by dzięki różnorodnym konfiguracjom uzyskać iluzyjną, rozwibrowaną strukturę. Artystę szczególnie zajmował problem, w jaki sposób oko rejestruje ruch w zastanym dziele sztuki, w jaki sposób wyłania nie do końca określone formy, decydując o tym, czym jest figura, a czym tło. Ten aspekt jego poszukiwań pojawia się we wczesnych, zawierających jeszcze figuratywne elementy pracach. Vasarely posługując się najprostszymi środkami wyrazu, stosował naprzemiennie

białe i czarne linie, stopniowo pokrywając nimi obraz, wydobywał z ich nieregularności drgający kształt zwierzęcia. Victor Vasarely zdecydowanie wyprzedzał swoją epokę. Przewidując erę technologii komputerowej, tworzył swoje nieskazitelne, geometryczne kształty, wykorzystując jedynie podstawowe środki wyrazu artystycznego, które w rezultacie były bardzo blisko grafiki cyfrowej. W tym sensie Vasarely przewidział sposoby, w jakich technologia będzie miała gruntowny wpływ na ludzkość dekady później. W celu udoskonalenia swojej techniki artysta badał związki pomiędzy sztuką a nauką. Sam mówił: „Dwie twórcze formy ekspresji spotkały się ponownie, by stworzyć wyimaginowaną strukturę, która jest w zgodzie z naszą wrażliwością i dotychczasową wiedzą”.

Pochodzenie

kolekcja prywatna, Monako kolekcja prywatna, Warszawa